

"புல்காட் மிகப் பெரியவர்களுள் முதன்மையானவர்; மிகச் சிறந்தவர்களுள் மிக உயர்ந்தவர். இவருடைய நூல்கள் அனைத்தும் ஒரே நூல்தான்; ஒளிவீசும் உயிரோட்டமுள்ள ஆழமான நூல். இந்நூலில் நமது இன்றைய மனிதநாகரிகம், இரக்கமற்ற நிறத்தோடு கலந்து தோன்றும் பயங்கரக்காட்சியில் நடுநடுங்கி, எழுந்து இங்கும் அங்கும் ஓடிப் பதைபதைத்து நிற்பதைக் காண்கிறோம்" என்று கூறுவார் விக்டோர் உய்கோ.

9

காட்டாற்று வெள்ளம்:

அலெக்சாந்தர் துய்மா
(Alexandre Dumas) 1802–1870

நெப்போலியன் படையின் துணைத்தளபதி ஒருவரின் மகளாக 1802இல் பிறந்தார் அலெக்சாந்தர் துய்மா. அதிகமாகக் கல்வி கற்க வாய்ப்பில்லை. கையெழுத்து அழகாக மணிமணியாய் இருக்கும். வக்கீல் குமாஸ்தாவாகக் காப்பி எழுதும் பணியில் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார் துய்மா; தம் இருபதாவது வயதில் ஒரு சிபாரிகக் கடிதத்துடன் பாரீசுக்கு வந்து அங்கு ஒரு பிரபலிடம் குமாஸ்தாவாகப் பணியில் சேர்ந்தார்; தாமே கயமாகக் கல்வி பயின்று அறிவை வளர்த்துக்கொண்டார்; வரலாறு இவரைக் கவர்ந்தது. சிறு கவிதைகள், சில கலாட்டா நாடகங்கள் என்று எழுதி எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார்.

1829இல் இவர் வாழ்வில் ஒரு திருப்புமுனை வந்தது. இவருடைய மூன்றாம் ஹென்றியும் அவரது அரசவையும் (Henri III et sa cour) எனும் நாடகம் அரங்கேறியது. அரச குடும்பத்தினரும், சீமான்களும் காணவந்த இந்நாடகம் மிகப்பெரிய வெற்றி கண்டது. புனைவியல் நாடகத்தின் தந்தை என்று பொதுவாக விக்டோர் உய்கோவைக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஆனால் அவருடைய எர்நானி நாடகத்துக்கு ஒரு வருடம் முன்பாகவே அரங்கேறி மாபெரு வெற்றி கண்ட துய்மாவின் மேற்குறிப்பிட்ட நாடகத்தில் புதுப்பது உத்திகளும் புரட்சிக் காட்சிகளும் பலப்பல. இவற்றையெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டுதான் புனைவியல் நாடகம் தன் கொள்கைகளை வகுத்துக்கொண்டது. துய்மாவுக்கு முன்பாகச் சோக நாடகங்கள், பெரும்பாலும் கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் புராண சரித்திர சம்பவங்களையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தன. ஃபிரான்ஸ் நாட்டின் வரலாற்றிலும் நாடகத்துக்கு ஏற்ற கருப்பொருள்கள் எத்தனை கிடைக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டியவர் துய்மா. இவர் தொடர்ந்து எழுதிய பல நாடகங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை அந்தோனி (Antony) கீன் (Kean). லா தூர் த நேஸ் (La Tour de Nesle) ஆகியவை. இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட இந்நாடகம் 800 நாட்கள் இடைவிடாது மேடையேறியது. (இந்நாடகத்தின் கதைச்சுருக்கம் இவ்வத்தியாயத்தின் இறுதியில் தரப்பட்டுக்கிறது.)

நாடகத்துறையில் தம் பெயரை நிலைநாட்டிய துய்மா நாவல் துறையிலும் முத்திரை பதிக்க விழைந்தார்; பணம், பதவி, வீரம் ஆகியவற்றில் உயர்ந்த சரித்திரப்பாத்திரங்களின் தீர்ச்செயல்கள், அவர்தம் தியாகம், வீரம், துரோகம், காதல், காமம், சுயநலம் ஆகியவற்றுடன் தம் கற்பனையையும் கலந்து நாடகமேடைக்குரிய திடீர்த்திருப்பங்கள், திகில் நிறைந்த சஸ்பென்ஸ் மிகுந்த நாவல்களை எழுதினார். ஏறத்தாழ 80 நாவல்கள் (300 தொகுதிகள்) படைத்தார் துய்மா. இவை நாள்எடுகளிலும், வாரஎடுகளிலும் தொடர்கதையாக வெளிவந்தன. ஒவ்வோர் அத்தியாயத்தின்

முடிவையும், "இதன் தொடர்ச்சியை எப்போது படிப்போம்" என்று வாசகர்களின் ஆவலைத் தூண்டும்வண்ணம் அமைப்பதில் வல்லவர் துய்மா. இவர் தொடர்களை வாங்கிப் படிப்பதற்கு மணிக்கணக்கில் க்யூ வரிசையில் காத்திருப்பார் இவர் ரசிகர்கள்! தொடர்கள் கண்ட வெற்றியால் பத்திரிகைகள், இவரிடம் கதை வாங்கிப் போடத் தவமிருக்கும்! வரிக்கு வரி வார்த்தைக்கு வார்த்தை என்ற கணக்கில் செல்வம் பெற்றுக் கொழித்தார் துய்மா.

அகர உழைப்பில் ஓய்ச்சல் ஒழிவின்றி எழுதித்தள்ளினார் துய்மா; இவ்வெழுத்துப்பணிக்குச் சில உதவியாளர்களையும் வைத்துக்கொண்டார். இவர்தம் நாவல்களில் பின்வருவன உலகப்புகழ் பெற்றவை.

1. மூன்று வீரர்கள் (Les Trois Mousquetaires) 1844.
2. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு (Vingt ans après) 1845.
3. சீமான் கிறிஸ்தோ (Le Comte de Monte-Cristo) 1845.
4. சிலப்பு மாளிகைக்குத்திரை வீரன் (Le Chevalier de Maison - Rouge) 1846.
5. இராணியின் அட்டிகை (Le Collier de la Reine) 1849.
6. கறுப்பு மலர் (La Tulipe Noire) 1850.

இவை பல மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுச் சாகாவரம் பெற்றுத் திகழ்பவை. இவ்வெற்றி கண்டு, ஒரு புகைபிலைநிறுவனம், துய்மாவின் அனுமதி பெற்று, தான் தயாரிக்கும் கருட்டுகளுக்கு மோத்தே கிறிஸ்தோ எனப் பெயரிட்டுத் தன் வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டது.

வரலாற்று அடிப்படை நாவல் என்று இவர் எழுதியவற்றுள் வரலாற்று உண்மை கொஞ்சம்தான். சில பாத்திரங்கள், சில தீர்ச்செயல்கள், சில உணர்ச்சிமிகு சூழ்நிலைகள் மட்டுமே அவற்றுள் காணப்படும். இவற்றோடு தம் கற்பனையில் உருவான பாத்திரங்களையும்

சேர்த்து மோதலிடுவார் துய்மா. இவருடைய கதாநாயகர்கள் மிகுந்த பலசாலிகள், தீரம் மிக்கவர்கள், பயம் அறியாதவர்கள், செயற்கரிய செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள், படிப்போர் மனத்தை விட்டகலாமல் நிரந்தரமாக நின்றவிடுபவர்கள். இதைப் படிக்கும்போது நமக்கு அமரர் கல்கியும் அவர் எழுத்தில் உருவான வந்தியத்தேவன், சிவகாமி போன்ற பாத்திரங்களும் நினைவுக்கு வரும்.)

துய்மா கூறுவார்: “வரலாறு எனக்கு ஓர் ஆணியைப் போலத்தான்; என் கற்பனையில் பின்னிய தோரணங்களை அதில் மாட்டித் தொங்க— விட்டு ஆடவிடுவேன்”.

எளிய குடும்பத்திலிருந்து, கல்விப் பட்டங்கள் இல்லாமல் இலக்கியத்துக்கு வந்த துய்மா அளவற்ற பெயர், புகழை அடைந்தார். செல்வம் வந்து கொட்டியது. துய்மா இயற்கையாக ஒரு சுகம்விரும்பி. இவருக்குப் பிடித்தவை பணம், புகழ், பகட்டு, படாடோபம், நல்ல உணவு, நாடகம், பெண்கள்உறவு. இவரிடம் மயங்கித் தம்மையே இவரிடம் பறிகொடுத்த பெண்கள் பலப்பலர். அனைத்தையும் கவைத்து ‘வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே’ என்று வாழ்ந்த துய்மா பெரிய செலவாளி.

தம் கற்பனையில் தாமே மயங்கி, தாம் படைத்த பாத்திரங்களைப் போலவே பெருவாழ்வு வாழ்ந்தவர் துய்மா. இவர் சொந்த வாழ்விலும், தீர்ச்செயல்களுக்கும் ஏற்றமிறக்கங்களுக்கும் பஞ்சமில்லை. நல்ல உடற்கட்டும் (1832இல் காலராநோய்கண்டு உயிர் பிழைத்தார்!) மனத்திண்மையும் உடைய இவர் “Garde Nationale” எனும் ஒரு காவல்பிரிவினை உண்டாக்கி அதற்குத் தலைமையேற்று, கையில் துப்பாக்கியேந்தி அராஜகக்கும்பல்களை அடக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். **Duel** எனப்படும் ‘ஒண்டிக்கு ஒண்டி’ சண்டை முறையில் சவால் விட்டுத் தம்மை அவமதித்தவர்கள் இருவருடன் துய்மா மோதியிருக்கிறார். நட்பில் குடியாக ஏற்படுத்தவேண்டி நேரடிப் போராட்டத்தில் களமிறங்கியவர் துய்மா; எதிரிகள் தம்மை வளைத்துப் பிடிக்க வந்தபோது சாமர்த்தியமாகத்

“துய்மா இனிய இயல்பினர்; சீர்மிகு சீமான்; எதற்கும் கவலைப்படாத மனத்திண்மை கொண்டவர். இவரது கற்பனைத் திறன் அளவிட முடியாதது. மிகவும் தாராளமனங்கொண்ட இவர் ஏற்ற இறக்கங்கள் பலகண்டு நினைவுகளுக்கும் கற்பனைகளுக்கும் இடையே ஒன்றிக் கலந்து வாழ்ந்தவர்.”

அலெக்சாந்தர் துய்மாவின் மைந்தரும் ஓர் எழுத்தாளர். தந்தை பாதியில் விட்டுச்சென்ற சிலவற்றை முடித்ததோடு, தாமே சில நாவல்களும் நாடகங்களும் எழுதியவர் இம்மைந்தர்.

1870இல் இறந்த துய்மாவின் உடல் அவர் பிறந்த கிராமமாகிய வில்லே கொத்தரேயில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவருடைய இருநூறாவது பிறந்தநாளையொட்டி, Jacques Chirac ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது 2002ஆம் ஆண்டு இவருடைய சுவப்பெட்டி தோண்டி எடுக்கப்பட்டு, நீலநிற வெல்வெட்டுணி போர்த்தப்பட்டு, நான்கு வீரர்கள். Athos, Porthos, Aramis, D'Artagnan என்று இவர் படைத்த வீரர்களது வேடத்தைத் தாம் அணிந்துகொண்டு இருபுறமும் நடந்து வர, பாரீஸில் இருக்கும் **Pantheon** எனும் இடத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கு மறுஅடக்கம் செய்யப்பட்டது, வெஸ்தோர், லிக்தோர் உய்கோ ஆகியோரின் சமாதிக் குருகில். இந்திகழ்ச்சி தொலைக்காட்சியில் நாடு முழுவதும் காணும் வண்ணம் காட்டப்பட்டது! இவருடைய மோந்தே கிறிஸ்தோ கோட்டை புதுப்பிக்கப்பட்டு, சுற்றுலாப் பயணிகள் கண்டு செல்லும் விதமாகப் பராமரிக்கப்பட்டுவருகிறது.

அலெக்சாந்தர் துய்மாவின் கதைகள் நூற்றுக்கும் அதிகமான மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 200க்கும் அதிகமான சினிமாப் படங்களாக அவை வெளிவந்துள்ளன.

விருவிறப்பான நடைகொண்ட இவருடைய நாவல்கள், உலகெங்கும் எத்தனை எத்தனை தலைமுறையினரை இன்றும் கூட உணவையும் உறக்கத்தையும் மறந்து மனம் லயித்து ஒன்றிப்போகச்

தப்பி வெளிநாடு சென்றவர்; தாமே சொந்தமாக வார, நாளிதழ்களைத் தொடங்கி நடத்தியவர். தேர்தலில் நின்று தோற்ற அனுபவமும் இவர்க்கு உண்டு! தாமே சம்பாதித்துக் குவித்த பணத்தில் துய்மா தமக்கென ஒரு கோட்டை (மாளிகை அன்று) கட்டிக்கொண்டார்; இதுவும் நாடகப் பணியாகத் தோன்றுகிறதல்லவா? அக்கோட்டைக்கு மோந்தே கிறிஸ்தோ எனப் பெயரிட்டார். அதன் திறப்புவிழாவிற்கு 600க்கும் மேற்பட்ட விருந்தினர்களை அழைத்து மாபெருவிருந்தளித்துப் பகட்டுடன் விழா நடத்தினார்; தமக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு நாடகஅரங்கமும் கட்டிக் கொண்டார்; ஆனால் எண்ணாமல் செலவு செய்யும் ஊதாரித் தனத்தினால், கட்டுக்கடங்காமல் செலவுசெய்து சேர்த்த செல்வத்தையெல்லாம் இழந்தார்; கடனாளியானார். இரண்டே ஆண்டுகளுக்குள் கட்டிய கோட்டையை விற்க வேண்டிய நிலை வந்தது. கலங்கவில்லை. மீண்டும் செல்வத்தைச் சம்பாதித்தார்; ஆனால் எல்லாவற்றையும் மீண்டும் இரண்டாவது தடவையாக இழந்தார். இறக்கும்போது கடனாளியாகவே இறந்தார் என்பது வருந்தத்தக்கது.

இத்தாலி, ஸ்பெயின், ஜெர்மனி, ரஷ்யா, ஆஸ்டிரியா, இங்கிலாந்து, அல்ஜீரியா, ஆப்ரிக்கக் கடலோர நாடுகள், நெப்போலியன் பிறந்த கோர்சிகா, அவன் சிறையிருந்த எல்பாதீவு எனப் பல நாடு இடங்களையும் சுற்றியவர் துய்மா. இவருக்கு லமார்த்தீன், லிக்தோர் உய்கோ, முய்சே, லிஞ்சி, ஷத்தோப்ரியர் ஆகியோர் உற்ற நண்பர்கள். ஆங்கில எழுத்தாளர் டிக்கன்ஸ் (Dickens) இவரை 1847இல் பாரீஸில் வந்து சந்தித்துப் போனார்.

மிஷலே (Michelet) எனும் சமகால வரலாற்றாசிரியர் இவரைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறினார்:

“நீங்கள் ஒரு பெரிய எழுத்தாளர் மட்டுமில்லை. நீங்கள் (பஞ்ச பூதங்களைப் போல) இயற்கையின் ஒரு மாபெரும் சக்தி”.

மகாகவி லிக்தோர் உய்கோ இவரைப்பற்றி கூறியது வருமாறு:

செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவை என்பதே இவருடைய அழியாப் புகழுக்குச் சான்று.

9.1. லா தூர் த நேல் La Tour de Nesle

ஐந்து அங்கம், ஒன்பது அரங்க அமைப்புகொண்ட இந்நாடகம், அரங்கேறியது 1832இல். ஃபிரான்ஸ் நாட்டு வரலாற்றில் இராணி மர்கரீத் தின் (Marguerite) காலம் 1314. இவர் பத்தாமூராயி மன்னரின் மனைவி. இவர் அந்தப்புரத்து லீலைகள் மிகவும் பிரசித்தம்.

கதைச்சுருக்கம்

தூர் த நேல் என்பது பாரீஸில் சீன் நதிக்கரையோரம் அமைந்த ஒரு கோட்டை. ஓர் இரகசிய இன்ப இரவு கேளிக்கைக்காக ஃபிலிப் எனும் இளவீரன் அழைக்கப்பட்டுப் பாரீஸ் வருகிறான்; ஓர் உணவு விடுதியில் புய்ரிதா (Buridan) என்ற நடுத்தர வயது வீரனைச் சந்திக்கிறான். அவனும் இன்பஇரவு கேளிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறான். ஃபிலிப் தன்னுடைய சகோதரன் கொத்தியேவை (இருவரும் இரட்டையர்கள்) அவ்விடுதிக்கு வரவழைத்து இம்மர்மம் பற்றிக் கேட்கிறான். கொத்தியே பாரீஸ்வாசி; பெரிய இடத்துத் தொடர்பு உள்ளவன்; இராணி மர்கரீத்தின் அந்தரங்கக் காதலனும் கூட. சமீபகாலமாக தூர் த நேல் கோட்டையருகில், சீன் நதிக்கரையோரம் ஏதோ மர்மம் நடப்பதையும் அடிக்கடி இளவீரர்களின் பிணங்கள் நதியில் கண்டுக்கப்படுவதையும் கூறி, இருவரும் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டும் என்று கொத்தியே எச்சரிக்கிறான்.

மறுநாள் காலை சீன் நதியில் ஃபிலிப்பின் பிணம் மிதக்கிறது. புய்ரிதா தப்பிவிடுகிறான். அக்கோட்டையில் இரகசியப் பணிபுரியும் அந்தரங்கக் காவலன் புய்ரிதானின் பழைய நான் படைத்தோழன். அவன் உதவியுடன் புய்ரிதா உயிர்த்தப்பி இரவில் நதியில் குதித்து பிழைத்து விடுகிறான். அழகிய இளவீரர்களைத் தம் காமக்களியாட்டங்களுக்கு அழைத்து, முடிந்தபின் அவர்களைக் கொன்று பிணங்களை நதியில் தூக்கியெறியச் செய்யும் மூன்று பெண்களும், முகமூடி அணிந்திருந்த

போதிலும் அவர்கள் இராணி மர்கீதும் அவளுடைய சகோதரிகளும் என்பதை புயரிதா புரிந்துகொள்கிறான்.

புயரிதா அரண்மனைக்கு வந்து இராணி மர்கீத்தைச் சந்திக்கிறான். அவனை உயிருடன் கண்டதில் இராணிக்கு அதிர்ச்சி. அன்று இறந்தவன் இராணியினுடைய காதலன் கொத்தியேவின் உடன்பிறந்தவன் என்பதை இராணியிடம் கூறித், தனக்கு முதல்மந்திரி பதவி அளிக்காவிட்டால், கொத்தியேவிடம் அவன்சகோதரனைக் கொன்றது அவள்தான் என்ற உண்மையின் ஆதாரங்கள் சேர்ப்பிக்கப்படும் என்று மிரட்டுகிறான் புயரிதா. அவனை உடனே சிறையிலடைக்கச் செய்து விட்டு, மர்கீத் விரைந்து தன் காதலன் கொத்தியேவைக் கண்டு அவனுடன் சல்லாபித்து அவனுக்கு வந்த கடித ஆதாரங்களை அவன் அறிந்து கொள்ளும் முன்பாகவே அங்கிருந்து திருடிச் கொண்டுவிந்து விடுகிறான்.

இராணி மர்கீத் புயரிதானைச் சிறையில் வந்து பார்த்து, ஆதாரங்களைப் பறித்துக்கொண்டு வந்துவிட்ட தன் சாகசத்தைக் கூறிக் கொக்கரிக்கிறாள். அப்போது புயரிதா வேறு ஓர் அதிர்ச்சியான உண்மையைக் கூறுகிறான்: தன் உண்மைப் பெயர் லியொன்னே என்பதையும், மர்கீத்தின் திருமணத்துக்கு முன்பே தானும் அவளும் காதலித்ததையும், அவள் கர்ப்பமானதையும், அவளுடைய தந்தை அதை விரும்பாததினால் அவரைக் கொன்று விடும்படி மர்கீத் சொன்னதையும், தான் அவ்வாறே செய்தபின் அவள் தன்னை விரட்டிய துரோகச் செயலையும் நினைவுபடுத்துகிறான்; மர்கீத்தின் இப்பழைய பின்னணி பற்றிய தகவல்கள் அனைத்தும் தற்போது அவள்கணவராகிய மன்னரிடம் சென்றடைய, தான் ஏற்பாடு செய்துவிட்டே அங்கு வந்திருப்பதையும் சொல்கிறான். வேறு வழியின்றி மர்கீத் அவனை மந்திரியாக நியமிக்கச் சம்மதிக்கிறான். ஒரே நிபந்தனை, பழைய கடித ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் அவளிடம் அவன் கொண்டுவிந்து தந்துவிட வேண்டும் என்பது.

புயரிதா போடும் எதிர் நிபந்தனை, மர்கீத்தின் காதலன் கொத்தியேவை நாடு கடத்திவிடவேண்டும் என்பது. மர்கீத் ஒப்புக் கொள்ளவே, புயரிதா கடிதங்களை இரவு கோட்டையில் கொண்டு வந்து கொடுப்பதாகச் சொல்லிச் செல்கிறான்.

தான் சென்றால் கொலை செய்யப்படலாம் எனச் சந்தேகித்து கொத்தியேவை இராணி மர்கீத் அழைத்ததாகச் சொல்லி தூர் த நேல் கோட்டைக்கு அனுப்புகிறான் புயரிதா; பிறகு மர்கீத்தையும், கொத்தியேவையும் கையும் களவுமாகப் பிடிக்க அரசு காவலர்களை அனுப்புவிக்கிறான். அப்போது மர்கீத்தின் நெடுநாள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஒரு காவலாளி (புயரிதானை முன்பு தப்பவிட்ட அவனுடைய பழைய நண்பன்) ஓர் இரகசியத்தைச் சொல்கிறான்; திருமணத்துக்கு முன் மர்கீத்துக்கு இரட்டைக் குழந்தை பிறந்ததாகவும், அவள் அக்குழந்தைகளை எடுத்துச்சென்று கொன்று விடும்படி தனக்குக் கட்டளையிட்டபோதும் தான் குழந்தைகளைக் கொல்லாமல், அவற்றின் இடக்கையில் ஒரு கத்திகீறல் மாத்திரம் அடையாளப்படுத்தி விட்டு - விட்டதாகவும், அக்குழந்தைகள் இப்போது வாலிபர்களாகி எங்கேயோ வளர்வதாகவும் கூறுகிறான். இரட்டையரான ஃபிலிப் - கொத்தியே - இவர்கள் கைகளில் கத்தியின் கீறல் வடுவைத் தான் கண்டது புயரிதானுக்குத் திடீர் என்று நினைவுக்கு வருகிறது, அவனுக்குப் பேரிடி! இரட்டையில் உயிரோடிருக்கும் கொத்தியே தனக்கும் மர்கீத்துக்கும் பிறந்த மகன்! இவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று தூர் த நேல் கோட்டைக்கு விரைந்து வருகிறான் புயரிதா. அதற்குள் கொத்தியே கொலை செய்யப்பட்டுவிடுகிறான்! படுகொலைச்சதி அம்பலமானதால் அரசு காவலர்கள் மர்கீத்தைக் கைதுசெய்கிறார்கள், அவளோடு புயரிதானையும் சேர்த்துத்தான்!
